

תפ"ח (ירושלים) 17232-11-13 - מדינת ישראל נ' אחמד מוגרבי

פלילי - חוק העונשין - עבירות המתה

var MareMakom = "תפח (ירושלים) 17232-11-13 - מדינת ישראל נ' אחמד מוגרבי, תק-מח (1)2015, 37668 (18/03/2015)";
p.IDHidden{display:none};

בית המשפט המחוזי בירושלים

תפ"ח 17232-11-13

לפני: כבוד השופט יעקב צבן, סגן נשיא
כבוד השופט רפי כרמל
כבוד השופטת רבקה פרידמן-פלדמן

המאשימה

מדינת ישראל
ע"י עו"ד אביה גליקסברג

-נגד-

הנאשם

אחמד מוגרבי
ע"י עו"ד חיים הדיה, עו"ד בדריה עותמאן

גזר דין

1. הנאשם הורשע, לאחר שמיעת ראיות, בעבירות של ניסיון רצח, לפי סעיף 305(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "החוק") וחבלה במזיד לרכב, לפי סעיף 413 לחוק.

2. ברקע למעשי הנאשם נעוץ סכסוך שנתגלע בין משפחות הנאשם והמתלונן בעניין השימוש בדרך באזור מגוריהם בג'בל מוכבר בירושלים. ביום 27.10.13 נהג המתלונן ברכב סקודה יחד עם בלאל עבידיה בדרך חברון סמוך לסנימטק לכיוון ג'בל מוכבר. סמוך לשעה 19:11, הגיע למקום ג'יפ קאיה ובו הנאשם ואנשים נוספים. הג'יפ חסם דרכו של רכב המתלונן וממנו ירדו הנאשם והאחרים. האחרים הכו בשמשת הרכב באמצעות אלה וקופיץ והנאשם ירה במתלונן מספר יריות מטווח של מטר לכיוון חלק גופו העליון במטרה להורגו, היריות פגעו בחזה וביד של המתלונן. המתלונן חמק ופינה עצמו לבית חולים, שם קיבל טיפול רפואי. בגופו נמצאו שני פצעי כניסה ויציאה של קליע בחזה ופצע כניסה של קליע ביד.

עמוד 1

הנאשם והאחרים נמלטו מהמקום.

3. הנאשם יליד 2.6.93, נשוי ואב לשני ילדים קטנים, התגורר יחד עם משפחתו בשכונת ג'אבל אל מוכבר בירושלים, עובד כמוביל בטון לאתרי בנייה. **מתסקיר שירות המבחן**, עולה כי הנאשם בוגר 9 שנות לימוד, נישא בגיל 16, אחיו נישא לאחותה של רעייתו. לחובתו הרשעה בבית משפט לנוער בירושלים בעבירות של נהיגה פוחזת ברכב והפרעה לשוטר במילוי תפקידו, בגין הוטל עליו קנס ופסילת רישיון נהיגה. משפחות הנאשם והמתלונן מסוכסכות בגין מיקומו של מפעל הבטון ופלישתו לאדמות משפחת המתלונן. משפחת הנאשם מכחישה פגיעה במשפחת המתלונן וטוענת להפללת הנאשם. ביום 8.1.14 עשו המשפחות "סולחה", במסגרתה הוצהר כי אף צד אינו נושא באשמה לאשר אירע. הנאשם נוטל אחריות חלקית למעשיו, מודה שהיה בזירה (בניגוד לעמדתו בהליך כולו) אך מכחיש שהחזיק נשק וכל שכן שירה במתלונן וכן שלל כוונת קטילה. הנאשם אישר שביקש לנקום במתלונן וגילה הבנה לחומרת מצבו ומודעות לפיזיות בה נהג. להערכת שירות המבחן, התנהגות הנאשם אימפולסיבית, ילדותית ובלתי שקולה ואינה לוקחת בחשבון את תוצאות מעשיו, כן הינו מתקשה בשליטה עצמית. שירות המבחן התרשם מחרטתו ומכך שההליכים המשפטיים, לרבות מעצרו, מהווים עבורו גורם מטלטל. יחד עם זאת, הנאשם מתקשה לבטא אמפטיה לנפגע העבירה. להערכת שירות המבחן, נשקף סיכון להתנהגות פורעת חוק. לאור חומרת העבירה והעובדה שהנאשם אינו נושא באחריות המלאה לביצועה, לא בא שירות המבחן בהמלצה.

4. **כראיות לעונש** הוגש העתק גיליון הרישום הפלילי של הנאשם, כנזכר לעיל.

5. **ב"כ המאשימה** עמדה על מעשי הנאשם והפגיעה במתלונן. עבירת ניסיון הרצח היא מהחמורות בספר החוקים, לצידה עונש מרבי של 20 שנות מאסר ותכליתה לשמור על קדושת החיים ולמנוע זלזול בחיי אדם. מעשיו של הנאשם פוגעים גם בערך המוגן של בטחון הציבור. נסיבות ביצוע העבירה- הנאשם וחבורתו תכננו את מעשיהם והתכוונו להמית את המתלונן, לצורך כך הצטיידו בנשק חם וקר ועקבו אחריו. הנאשם דומיננטי באירוע, החזיק אקדח וירה על פלג גופו העליון של המתלונן בכוונה להמיתו. האירוע משול למלכודת מוות, הנאשם ירה על המתלונן בעודו ישוב ברכבו, הרכב של הנאשם חוסם את נתיב נסיעתו ושלושה אחרים מקיפים את הרכב ובידם קופיץ. הנאשם נותר בחיים אך נפגע גופנית ונפשית ונזקק לטיפול רפואי בבית החולים. המניע לאירוע הינו סכסוך חמולות רווי אלימות הדדית. יש לגנות כל פתרון סכסוכים באמצעות אלימות ועל בית המשפט להעביר מסר מרתיע. הענישה הנהוגה בעבירת הרצח נגזרת מנסיבותיו הקונקרטיות של כל אירוע. מתחם הענישה הינו 12-16 שנות מאסר. הוגשה

פסיקה בתמיכה לכך. נסיבות מחוץ למתחם- הנאשם בן 22, לא נטל אחריות מלאה על מעשיו ולא הביע חרטה. מתסקיר שירות המבחן, עולה כי הנאשם מתקשה לחוש אמפטיה למתלונן. שירות המבחן התרשם מסיכון להתנהגות עבריינית ולא בא בהמלצה בעניינו. בהיעדר נסיבות מקלות, העונש הראוי ממוקם מעל מחצית מתחם הענישה.

6. **ב"כ הנאשם** ביקש להאיר את נסיבות העושה ונסיבות המעשה. בית המשפט העליון קבע כי תוצאת המעשים מהווה שיקול משמעותי בגזר הדין. בעניינו לא הוגש תסקיר נפגע עבירה. המתלונן נפצע באופן שטחי, נהג בכוחות עצמו לבית החולים ולא נגרמה נכות. המדון בין החמולות הסתיים בסולחה ויש ליתן לכך משקל על מנת לשמר את הרגיעה ולמנוע פעולות נקם. הנאשם גולל לפני קצינת המבחן את האמת הפנימית שלו, חלקו באירוע בהחזקת מוט ברזל ולא הוא שביצע את הירי. הנאשם ניהל הוכחות מהטעם שלא רצה להודות במעשה שלא ביצע ונוכח בעייתיות בחומר הראיות בתיק. ב"כ הנאשם ביקש מבית המשפט ליתן משקל להתרשמות קצינת המבחן ולסיכויי שיקום. הנאשם צעיר, אינו מצוי בעולם הפלילי, משפחתו נורמטיבית ולא הייתה לו יריבות אישית עם המתלונן. נסיבות חייו מורכבות- הנאשם נישא בגיל 16 לרעייתו בת ה- 15 ונולדו להם שני ילדים, הנאשם ללא בשלות רגשית מתאימה ונתון היה ללחץ משפחתי בשל סכסוך החמולות. הנאשם ראוי לשיקום ומחפש תקווה, פתח בגזר הדין, שיסייע בידו לנתב את חייו בכיוון נורמטיבי וחיובי. המעצר מהווה גורם מטלטל ומרתיע. בית המשפט במלאכת גזר הדין יעמיד לנגד עיניו את דמותו של הנאשם שלפניו. מתחם הענישה בנסיבות העושה, המעשה והתוצאה, הינו 4-7 שנות מאסר. הוגשה פסיקה בתמיכה לכך. לאור סיכויי השיקום של הנאשם, ראוי לגזור את עונשו ברף הנמוך של המתחם.

7. **הנאשם** בדבריו לפנינו התחרט על מעשיו וביקש את סליחת משפחתו ומשפחת המתלונן. הנאשם ביקש הזדמנות לשקם את חייו ולשוב לחיק רעייתו וילדיו. הוגש מכתב אישי ובו גולל הנאשם את הרקע למעשה, כוונתו, הלקח שהפיק והפנים, חרטתו וכלימתו ורצונו לשקם את חייו ולחזור למוטב.

8. מעשיו של הנאשם פגעו בערכים מוגנים של קדושת חיי אדם ושלמות גופו. הנאשם ביקש לגדוע חיי אדם במסגרת ועל רקע סכסוך בין משפחות. הנאשם עם אחרים ארב למתלונן, חסם את דרכו וביקש לקטלו ביריות מטווח קצר. בתי המשפט נהגו ביד קשה בשימוש באלימות לצורך פתרון סכסוכים וכל שכן בכוונה להמית אדם. בעבירה של ניסיון רצח העמיד המחוקק עונש מרבי של 20 שנות מאסר. בית המשפט העליון בע"פ 2544/12 **איאד פטאפאה נ' מדינת ישראל**, התווה מדיניות ענישה של 10-18 שנות מאסר במקרים של ניסיון לרצח באמצעות דקירות סכין. בע"פ 4372/13 **אדנהו סיסאי נ' מדינת**

ישראל, אישר בית המשפט העליון עונש של 11 שנות מאסר על נאשם שירה 15 כדורים מטווח קרוב על אדם בכוונה להמיתו, על רקע סכסוך כספי. בפסק דין זה נקבעו בכורתם של שיקולי הגמול וההרתעה בעבירה של ניסיון רצח. עם זאת, ניתן למצוא מדיניות מתונה יותר בענישה, כך למשל בית המשפט המחוזי בחיפה בתפ"ח 30215-06-13 **מדינת ישראל נ' רועי אוחנה**, קבע מתחם ענישה של 6-12 שנות מאסר בעבירה של ניסיון רצח של בת זוג בשים לב להפרעות נפשיות בהן לוקה הנאשם. על מתחם הענישה לגלם, בין היתר, את תוצאת המעשה. בעניינו, פגיעתו הפיזית של המתלונן אינה חמורה והוא אושפז זמן קצר יחסית ואינו סובל ממום עקב הפגיעה.

הפסיקה אשר הוגשה מטעם הנאשם מתייחסת לעבירות פחותות בחומרתן ולנסיבות בהן לא בוצע ירי ישיר, או לא נתגבשה כוונה להמית, או ללא יסוד התכנון, או שההרשעה הייתה מכוח דיני השותפות, או בשים לב לנסיבות אישיות.

המאשימה הגישה את ע"פ 6908/10 **רן דוד נ' מדינת ישראל**, במסגרתו אישר בית המשפט העליון עונש של 12 שנות מאסר בעבירה של ניסיון רצח בנסיבות דומות לעניינו.

מתחם הענישה בנסיבות העניין הינו 8-14 שנות מאסר.

9. **העונש בתוך המתחם ונסיבותיו האישיות** - נסיבותיו האישיות של הנאשם אינן מצדיקות הקלה משמעותית בגזר דינו. הנאשם אינו נוטל אחריות מלאה לחלקו באירוע ועודנו מכחיש את ליבת האירוע- הירי שביצע מטווח קצר לעבר פלג גופו העליון של המתלונן. כוונת הקטילה ברורה במעשיו. הנאשם אינו מבטא אמפטיה כלפי המתלונן, אישיותו אימפולסיבית וילדותית ונשקף ממנו סיכון להתנהגות פורעת חוק. מעשיו מבטאים את זילות חיי האדם בעיניו. יחד עם זאת, להתרשמות שירות המבחן, הנאשם מתחרט על מעשיו, מודע לחומרתם וההליך הפלילי היווה עבורו גורם מרתיע ומטלטל. בנסיבות העניין, שיקולי ההרתעה והגמול מכריעים את הכף. על העונש להלום את מעשיו ולבטא את סלידת החברה מניסיונות לקפד פתיל חייו של אדם. עם זאת, יש לתת משקל לגיל צעיר, להסדרים הפנימיים בין המשפחות ובעיקר לכך שבסופו של יום פגיעת המתלונן אינה חמורה ועל-כן לא נמצה עם הנאשם מלוא החומרה.

10. בצירוף הדברים, מצאנו לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 10 שנות מאסר שתחילתם ביום מעצרו 27.10.13.

ב. מאסר של שנה אותו ירצה אם יעבור במשך 3 שנים משחרורו עבירת אלימות.

זכות ערעור לבית המשפט העליון בתוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ז באדר התשע"ה, 18 במרץ 2015, במעמד הצדדים.

רבקה פרידמן-פלדמן, שופטת

רפי כרמל, שופט

יעקב צבן, שופט
[סג"נ - אב"ד]